

fra Udlandet indført Spirit. Det forekommer mig, at der er den samme Grund til nu at gaa ind paa at lade disse Begunstigelser vedvare, som der for 5 Aar siden var til oprindelig at give dem, og der er jo egentlig kommen en Grund mere dertil, nemlig den, at man, dersom man nu ophæver Begunstigelserne, vil gribe forstyrrende ind i en Virksomhed, som allerede har udviklet sig paa Grundlag af den hidtil bestaaende Lov.

Tvede: Jeg skal ikke fremføre nogen Anke imod Lovforslaget og kan for saa vidt godt anbefale det, som det foreligger til Vedtagelse. Dog skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en lille Mangel, som jeg finder, der er i Lovforslaget. Det er nemlig denne, at det kun bemyndiger Regjeringen til at tilbagebetale som Godtgørelse den Told, som er betalt for Indførselen af fremmed Spirit minus 2 pCt. Det gaar for Dieblisset saaledes til, at Vedkommende ved Indførselen af den raa Spirit til Rektifikation maa indbetale hele den paabudte Afgift, der omtrent er 250 Kr. for et Fad, altsaa et meget betydeligt Beløb. Disse Penge faar han altsaa tilbage minus 2 pCt., naar Spritten igjen udføres til Udlandet. I den Tid, hvori den altsaa er under Rektifikation eller er beroende hos Vedkommende, er der et Rentetab for ham forbundet dermed, at Tolden allerede er betalt, og det er et Rentetab, som ikke kommer Statskassen til Gode, idet den til enhver Tid maa være beredt paa at kunne tilbagebetale de erlagte Beløb. Statskassen vil saaledes ikke kunne frugtbringende disse Penge eller i alt Fald kun i ganske ringe Omfang, hvorimod der forarsages Fabrikanternes ikke saa ubetydeligt et Rentetab. Hvis altsaa Bestemmelsen i Stedet for at lyde paa en Bemyndigelse til at tilbagebetale den erlagte Indførselstold havde lydt paa, at der inden et vist Tidsrum skulde stilles et Depositum for denne Told, saa vilde der dermed ikke have været forbundet noget Rentetab; og jeg kan ogsaa sige, at jeg tror, at Forretningsgaangen for Toldvæsenet derved vilde blive bestemmere, idet Afregningen saa først stete, naar hele det indførte Parti igjen var udført, og Vedkommende kunde da ved at deponere Obligationer selv have Renten, et Beløb, som Statskassen alligevel ikke kan opnaa at faae. — Endelig skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at dette Lovforslag jo ikke nær har faaet den Betydning, som man havde ventet sig den Gang, det kom frem, idet en direkte Affætning til Spanien ikke er mulig under de nuværende Toldforhold. Naar der en Gang — hvad man

for Landets Skyld maa haabe ikke vil være altsfor længe — kunde træffes en Konvention med Spanien saaledes, at Danmark ikke var uheldigere stillet end f. Ex. vort Naboland Sverig, som udfører ganske betydelige Partier rektificeret Spirit til Spanien, saa vil denne Lov komme meget mere til Nytte, end den for Dieblisset er.

Finansministeren (Estrup): Jeg vil kun gjøre den lille og maaste overflødige Bemærkning, at hvad der i slige Forhold er en Fordel for den ene Part, medfører i samme Maal et Tab for den anden. Det Beløb, der her er Tale om, er ikke af nogen stor Betydning, men ser vi hen til, hvad Staten paa den Maade overhovedet taber i Rente ved at give Henstand med Afgifter, der skulde betales, saa bliver det noget meget betydeligt. Jeg tror næppe, at der er noget andet Land i Verden, hvor man har strakt Fritagelsen for øieblikkelig Betaling af Told og lignende Afgifter saa vidt som i Danmark, og jeg vil kun ganske i Almindelighed advare imod at komme meget videre frem ad den Vej. Det Beløb, som Staten paa den Maade har til Gode for allerede indførte Varer og i Afsej for allerede tilvirkede Varer — ja, jeg vil ikke med nogen Bestemthed kunne angive Tallet, men jeg tvivler ikke om, at Beløbet nærmer sig til en halv Snes Millioner.

Tvede: Jeg tænkte aldeles ikke paa, at der derved skulde opstaa noget Tab for Statskassen. Der fremkommer jo et absolut Tab ved, at Vedkommende, der betaler, ordentligvis vil have 4 pCt. af sine Penge, medens Toldkassen, der faar Pengene, ikke kan gjøre dem saa frugtbringende, fordi de til enhver Tid skulle være disponible til Tilbagebetaling. Der ligger et faktisk og unyttigt Rentetab imellem, hvad Yderen og Nyderen her faae, saaledes, at dersom Statskassen f. Ex. jagde: Vi have 1 eller 1½ Procent af de Penge, og Fabrikanten, der indfører, godtgjorde Statskassen det Rentetab, den ellers vilde lide, saa vilde derved være vundet 2—3 pCt., som egentlig nu kommer slet intet Menneffe til Nytte. Derved sigter jeg ikke til, at der skal vindes nogen yderligere Fordel for Fabrikanten, saa vilde jeg nærmest være kommen til at omtale et Vædringsforslag, hvorimod jeg jo i det Hele taget kunde anbefale Forslaget; jeg vilde kun henlede Opmærksomheden paa, at her forelaa et unyttigt Tab. Sagen kan maaste ordnes administrativt, det veed jeg ikke.